

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie na podstawie art. 263 i 264 TFUE nieważności decyzji Komisji C(2020) 3387 final z dnia 18 maja 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.56809 (2020/N) – Finlandia COVID-19: Gwarancja państwa przyznana Finnairowi; i
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami i zasądzenie kosztów poniesionych przez Ryanaira oraz orzeczenie, że interwencji w pierwszej instancji i w niniejszym odwołaniu (o ile przystąpią) pokrywają własne koszty.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi pięć zarzutów.

Zarzut pierwszy: Sąd naruszył prawo i w oczywisty sposób przeinaczył okoliczności faktyczne, oddalając zarzut wnoszącego odwołanie dotyczący naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE.

Zarzut drugi: Sąd naruszył prawo Unii, oddalając zarzut wnoszącego odwołanie, że bezpodstawnie naruszono zasadę niedyskryminacji.

Zarzut trzeci: Sąd naruszył prawo i w oczywisty sposób przeinaczył okoliczności faktyczne w odniesieniu do zarzutu wnoszącego odwołanie dotyczącego naruszenia swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług.

Zarzut czwarty: Sąd naruszył prawo i w oczywisty sposób przeinaczył okoliczności faktyczne w odniesieniu do braku wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego.

Zarzut piąty: Sąd naruszył prawo i w oczywisty sposób przeinaczył okoliczności faktyczne w odniesieniu do braku uzasadnienia.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 4 czerwca 2021 r. – R.J. R. / Valstybės įmonė Registrų centras

(Sprawa C-354/21)

(2021/C 349/24)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: R.J. R.

Druga strona postępowania: Valstybės įmonė Registrų centras

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 2 lit. l) i art. 69 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniom prawnym państwa członkowskiego położenia nieruchomości, zgodnie z którymi prawo własności może zostać wpisane do rejestru nieruchomości na podstawie europejskiego poświadczenia spadkowego jedynie w przypadku, gdy wszystkie dane niezbędne do rejestracji podano w tym europejskim poświadczeniu spadkowym?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 201, s. 107.